ION I. MOȚA

PREZENT!

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE
„PĂȘESC IN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS“...
(Cântec legionar)

Tipografia «Bucovina» I. E. Torouțiu, București

ION I. MOȚA

P R E Z E N T!

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE
„PĂȘESC IN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS“...
(Cântec legionar)

Tipografia «Bucovina» I. E. Torouțiu, București

PRESENTAZIONE

Alcuni giorni fa, tra i bagagli dei legionari tornati dalla Spagna, è stato trovato un cofanetto appartenente a Ion I, Moţa.

Lo aveva chiuso, per l'ultima volta, con le sue mani ... ”Chissà dove sarò quando il mio cofanetto verrà aperto e chissà quali mani lo apriranno d'ora in poi? ...”

Con grande emozione ci siamo avvicinati e abbiamo aperto la sua borsa da viaggio, dove abbiamo trovato gli abiti che aveva indosso quando partì dalla Romania, nonché tre articoli scritti a Lisbona il 3 dicembre 1936. Sono indirizzati ai suoi cari camerati e ai lettori di ”Libertatea” (più sotto ne pubblichiamo due, così come sono stati scritti dalla sua mano).

Questa volta, egli vede di nuovo la propria morte. Dalla morte, dall'aldilà, egli parla ai suoi camerati. Da queste lettere si vede che la sua anima è posseduta da **un grande dolore, quello della separazione, del distacco da noi.**

Il suo fervido desiderio è di non separarsi dai suoi camerati. Vuole essere con noi, in mezzo a noi, per marciare al passo con noi col suo petto ampio, con la fronte nel vento, sfidando vittoriosamente la morte e il nemico davanti a noi. Vuole essere presente sempre; vuole che nei nostri giorni di festa, nelle riunioni dei **cuib**, venga gridato il suo nome, per rispondere a noi, dall'oltretomba:

PRESENTE!

Questo desiderio della sua anima è così forte, che nessuno di noi può ancora dubitare che egli non sia in mezzo a noi! ...

Allo stesso modo è con noi il Redentore, Gesù Cristo, perché ha detto: ”Ecco, io sono con voi tutti i giorni, fino alla fine del mondo”, oppure: ”Ogniqualvolta due o tre di voi si riuniranno in mio nome, sarò anch'io in mezzo a voi.”

*

L'altro pensiero che angoscia la sua anima davanti alla morte, è il pensiero della sua famiglia, il pensiero dei suoi figli che rimangono soli.

”... Aiutate 'Libertatea', unico sostegno dei miei figli ...”

”... Abbiate cuore per i miei figlioli ...”

Ai Romeni che hanno un cuore generoso noi chiediamo se, per la tranquillità della grande anima, non sarebbe tempo di acquistare una casa ai figli di Moţa: una casa in cui abbia sede anche ”Libertatea”, che, in mancanza del padre, procurerà loro il pane quotidiano.

PRESENTACIÓN

Hace algunos días, entre el equipaje de los legionarios que regresaron de España, se encontró un cofrecillo perteneciente a Ion I. Moţa.

Lo habia cerrado, por última vez, con sus propias manos ... ”¿Quién sabe donde se abrirá mi cofrecillo y quien sabe que manos lo abrirán de ahora en adelante? ...”

Con gran emoción nos aproximamos y procedimos a la apertura de su bolsa de viaje, donde encontramos la ropa que llevaba puesta cuando partió de Rumanía así como tres artículos escritos en Lisboa, fechados el día 3 de diciembre de 1936. Estaban dirigidos a sus queridos camaradas y a los lectores de ”Libertatea” (más adelante reproducimos dos de ellos, tal como fueron manuscritos).

En esta ocasión, contempla de nuevo la propia muerte. De la muerte, del más allá, habla a sus camaradas. Por estas cartas se ve que su alma estaba presa de **un gran dolor, el de la separación, el de la distancia de nosotros.**

Su fervoroso deseo era el de no alejarse de sus camaradas. Quiere estar con nosotros, entre nosotros, para desfilar juntos con su pecho henchido, con la frente al viento, desafiando victoriosamente la muerte y tener al adversario enfrente. Quiere estar siempre presente; quiere que en nuestros días festivos, en las reuniones del **cuib**, se invoque su nombre, para que él nos responda, desde la ultratumba:

¡PRESENTE!

Este deseo de su alma es tan fuerte, ¡que nadie puede aún siquiera dudar que él no se encuentre a nuestro lado! ...

Se halla de la misma manera que lo está el Redentor, Jesucristo, cuando dijo: ”Heme aquí, yo estaré con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo”, o bien: ”Cada vez que dos o tres de vosotros os reunáis en mi nombre, yo estaré con vosotros.”

*

El otro pensamiento que angustia su alma ante la muerte, es el pensamiento en su familia, el pensamiento en sus hijos que quedarán huérfanos.

”... Ayudad a 'Libertatea', el único sustento de mis hijos ...”

”... Tened corazón para con mis niños ...”

A los Rumanos que tienen un corazón generoso pedimos si, para la tranquilidad de esta gran alma, no sería el momento de comprar una casa a los hijos de Moţa: una casa en la que se cobije también ”Libertatea”, que, al faltar el padre, les procurará su pan cotidiano.

Ion I. Moţa: **PREZENT!** Album istoric

EDIŢIA III-a

Reproducere în facsimil a ediţiei originale,
apărută la Bucureşti în 1937, adăogită cu Anexe
– Cu o traducere în italiană şi spaniolă a
celor şapte scrisori ale Căpitanului anexate

Ediţie de 400 exemplare

Colecţia EUROPA München

CUVÂNT INAINTE

Acum câteva zile, printre bagajele legionarilor întorşi din Spania s'a găsit un mic cufăraş aparţinând lui Ion I. Moţa.

Il închisese pentru ultima dată mâinile lui... „Cine ştie, unde voi fi eu, când micul meu cufăraş va fi deschis şi ale cui mâni îl vor mai deschide de acum ?...“

Cu mare emoţie ne-am apropiat şi am deschis geamantanul, în care am găsit hainele în care plecase din România şi trei articole scrise în Lisabona la 3 Decembrie 1936. Ele sunt adresate camarazilor lui dragi şi cititorilor „Libertăţii“ (alăturat publicăm două din ele aşa cum au fost scrise de mâna lui).

La această dată, el îşi vede din nou moartea. Din moarte, de dincolo de mormânt, vorbeşte camarazilor săi. Se vede din aceste scrisori, că sufletul lui este stăpânit de o *mare durere, aceea a despărţirii, a ruperii de noi.*

Dorinţa lui fierbinte este să nu se despartă de camarazii lui. Vrea să fie cu noi, în mijlocul nostru, să păşească în rând cu noi cu pieptul său lat, cu fruntea în vânt, sfidând biruitor moartea şi vrăjmaşul din faţă. Voieşte să fie prezent totdeauna şi, în zilele noastre de sărbătoare la şedinţele cuiburilor, să fie strigat şi de dincolo de moarte să răspundă :

PREZENT!

Este atât de clocotitoare această dorinţă a sufletului său încât, cine dintre noi se mai îndoieşte, că el nu este în mijlocul nostru!...

După cum Mântuitorul Isus Hristos este cu noi, căci a zis : „Iată eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârşitul veacului!“ sau „Ori de câte ori veţi fi adunaţi, doi sau trei în numele meu, voi fi şi eu în mijlocul vostru.“

*

A doua grijă care îi frământă sufletul în faţa morţii, este grija pentru familia lui, pentru copiii lui cari rămân singuri.

„...Ajutaţi ‚Libertatea‘ singurul sprijin al copiilor mei...“

„...Aveţi inimă pentru copiii mei...“

Intrebăm Românii cu inimă şi cu dare de mână, dacă pentru liniştirea marelui suflet, nu ar fi timpul de a se cumpăra o casă copiilor lui Moţa, unde să fie adăpostită şi „Libertatea“, care în locul tatălui, le va aduce pâinea în fiecare zi.

Lisabona, 3 Decembrie 1936

Articolele din acest caet (cât și, eventual, din alte caete) vor apare în „Libertatea", câte unul în fiecare număr (sau, dacă nu isbutesc a scrie prea multe, câte unul la două numere), așa încât ziarul să aibă articole de-ale mele timp de câțiva ani, lucru care cred că va întări trainicia ziarului. Acestea, pentru cazul când nu mă mai întorc din Spania.

Căci dorința mea este ca „Libertatea" să continue a apărea, ea fiind singurul izvor de venit al familiei mele, și putând totodată aduce prețioase servicii Legiunii.

I. M.

Toate aceste articole vor apărea având, deasupra titlului, în dreapta, următorul titlu mic:

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei-ce au rămas"...

(Cântec legionar)

Rog: multă atenție la corectură (tipografie).

„Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele. Am iubit pe Cristos, şi am mers *fericit* la moarte pentru El!"

Ion I. Moţa
(Din testamentul către părinţii săi)

1/ Intâiul articol

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei ce-au rămas”...

(Cântec legionar)

Prezent!

Iubiți camarazi legionari și cetitori ai „Libertății”.

Dumnezeu a vrut să mă numere și pe mine — poate și pe alți camarazi ai mei, legionari români ai Căpitanului — printre fericiții luptători căzuți în Spania pentru apărarea Crucii. Iată, spun că sunt „fericiți” acești luptători — deși mulți dintre noi lăsăm în urma noastră copii, soții, ființe dragi și fără alt sprijin decât noi — deoarece e fericit cu adevărat numai omul care trece astfel prin viața pământească încât să poată nădăjdui în mântuirea sufletului său. Iar cei pe cari Dumnezeu ne-a ales și ne-a primit să-I fim apărători cu prețul sângelui și vieții noastre, aceștia putem avea o puternică nădejde de mântuire ~~sufle~~ a sufletului, cu toate păcatele noastre de până acum.

Nici o putere, nici o dragoste nu este deasupra Neamului, nu se poate împlini decât în Neamul său, afară doar de puterea lui Cristos, de dragostea pentru El. Cristos este acelaș și în Spania și în România. Când o oaste drăcească se ridică pentru a izgoni pe Cristos din lume, când în fața luminoasă a Mântuitorului se trage cu baioneta și cu mitraliera, atunci, toți oamenii, din orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii. Cu atât mai mult cu cât cei cari lucrează acum la dărâmarea creștinismului în Spania, nu se mulțumesc cu nenorocirea acestei țări ci vor ataca mâine așezarea ~~sut~~ creștinească și românească a tuturor țărilor, așadar și a României noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, am spus că este deasupra Neamurilor, putând să ne ~~[illegible]~~ aruncă pe noi Românii să luptăm pentru Cruce pe pământul străin al Spaniei

2/

alături de Spanioli, ~~și~~ de Nemți și de Italieni, — aceasta nu însemnează că puterea ~~și dragostea~~ creștinătății și dragostea de Cristos ne scot din Neamul nostru, ne înstrăinează de el. Căci Neamul nostru nu poate trăi fără credința noastră creștină. Apărând ~~apărăm~~ creștinătatea chiar pe pământ străin, noi, apărăm o putere care e izvor al puterii neamului nostru, iar ascultând de îndemnul dragostei de Cruce noi ~~apărăm~~ ne supunem, aici în Spania, dragostei pentru Neamul nostru românesc.

Așadar noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii noastre strămoșești, pentru fericirea neamului românesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin noua zidire pe care i-o aduce Căpitanul. Jertfa noastră e o piatră de unghiu a acestei noui zidiri legionare românești, zidire care — urmând voința sorții care așa a fost încă de pe vremurile de legendă ale Meșterului Manole — a cerut îngroparea noastră în temeliile pe care, de-acum, veacurile nu le vor mai putea dărâma.

Iată pentruce m'am despărțit acum și eu de cei scumpi mie, de ce nu voi mai fi printre voi trupește, iubiți camarazi și cetitori ai „Libertății".

Dar ~~ce~~ un cântec legionar spune atât de frumos:

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei-ce au rămas"...

Deasemenea legionarii știu bine că atunci când, la adunarea frontului legionar, se face „apelul morților", adică strigarea luptătorilor morți în lupte, toți legionarii răspund, cu putere și credință, în locul celui care nu mai are glas:

Prezent!

Adică cel plecat și chemat acum la apel, nu este cu adevărat plecat dintre cei rămași în viață, ci el este prezent, este viu în sufletele tuturor.

Răspund și eu astăzi, prin această dragă gazetă a mea, celor cari m'au iubit și cari se îndurerează de plecarea

3/ mea topească dintre ei:

Present!

Sunt cu voi, sufletul meu nu v'a părăsit.

Şi iată, ca să vă dau dovada, să vă fac poate bucuria ~~[illegible]~~ rămânerii mele printre voi, am scris, în zilele de luptă trăite de ~~[illegible]~~ noi pe pământul spaniol, mai multe răvaşe către voi, iubiţii mei camarazi şi cetitori ai „Libertăţii". Am scris destule pentruca să aveţi de-acum înainte, în fiecare săptămână, vreme de mai mulţi ani, ~~în fiecare număr~~ în paginile acestei „Libertăţi" dragi mie şi vouă, câteva rânduri de-ale mele, prin cari ~~vă aduc~~ voi poposi în sufletele şi în gândurile voastre. Ca să mă aveţi astfel şi mai mult alături de voi, dacă acest sfat cu mine v'a fost drag.

Eu păşesc aşadar mai departe în rând cu voi cei cari aţi ~~[illegible]~~ rămas. În fiecare săptămână „Libertatea" mă va aduce alături de voi, pentru a vă vorbi şi despre lucruri mai mici şi despre altele mai mari, pentru a vă povesti crâmpeie din luptele noastre, dar, mai ales pentru a vă cere aceea ce noi am avut în cea mai mare măsură şi o ~~cerem~~ aşteptăm dela voi în măsură şi mai mare:

Dragoste şi credinţă deplină în Căpitan, şi în Legiunea lui, în Legiunea noastră!

Lisabona (Portugalia), la 3 Decembrie 1936
în ziua plecării noastre spre pământul spaniol

Ion I. Moţa

4 / Al doilea articol

„Cei ce-au căzut...“ etc

E drumul cel bun...

Nimicurile au uneori însemnătatea lor și învață. Astfel noi, purtați de voia sorții peste mări și țări străine, am ~~avut~~ găsit bucurie și prilej de înveselire (deși n'am fost noi nici altfel triști) în asemenea câteva lucruri „mărunte“. La Hamburg, în Germania, după cum am mai spus cetitorilor „Libertății“, am întâlnit în cale minunata statue a Arhanghelului Mihail. [Aici la Lisabona, hotelul la care ne-a adus Ministerul Spaniei (care ne-a făcut cinstea de a veni să ne ia de pe vapor) este așezat lângă o frumoasă lucrare în faianță (porțelan) a Sfântului Antonie, Cel drag Căpitanului, căruia se rugau atâția legionari în vremurile de prigoană și care, alături de Arhanghelul Mihail și de Sfânta Paraschiva, este un sfânt creștin de care sufletele noastre se ~~simt~~ sunt atrase mai mult.

Tot aici la Lisabona, așezându-ne aseară la masă, vedem pe fața de masă o mulțime de semne ale Legiunii (gardul) foarte frumos cusute și atât de exacte încât par'că erau luate de pe fostele noastre buletine de vot...

„E drumul cel bun“ spun toți băieții, veseli. E „drum jalonat“ cum se spune la armată, adică drum însemnat din loc în loc cu semne pentru a nu te rătăci. Aveam cu toții bucuria pe care o au drumeții cari, trecând singuri prin munți necunoscuți, ~~mergând~~ spre o țintă pierdută în neguri și 'n taină, descoperă din loc în loc, pe copaci, semne cari le arată că acesta e drumul cel bun.

Lisabona (Portugalia), 3 Decembrie 1936.

Ion I. Moța

APELUL LEGIONARILOR MORȚI

CĂZUȚI IN LUPTE:

1. ION I. MOȚA, comandant legionar al Bunei Vestiri, mort la 13 Ianuarie 1937 pe front la Majadahonda.
2. VASILE MARIN, comandant legionar, mort la 13 Ianuarie 1937 pe front la Majadahonda.
3. STERIE CIUMETTI comandant legionar, licențiat Acad. Comercială. mort ca martir în noaptea de 29 Decembrie 1933.
4. CRISTACHE SOLOMON, din Senatul Legiunii, mort în Martie 1935 la Focșani în urma suferințelor din închisori.
5. VIRGIL TEODORESCU, student, împușcat la Constanța, la 22 Noembrie 1933 în timp ce lipea afișe legionare
6. NIȚĂ CONSTANTIN, muncitor, împușcat în ziua de 28 Noembrie 1933 la Iași, pentru că arunca pâine camarazilor săi asediați.
7. TOADER TOMA, croitor, împușcat la 30 Decembrie 1933 în comuna Borcea, Tecuci.
8. NICOLAIE BALAIANU, plugar, mort schingiuit la 9 Decembrie 1933 în comuna Daia, Vlașca.
9. GHEORGHE NEGREA, mort la 12 Ianuarie 1934, în urma schingiuirilor suferite în Fărdea Făget, Severin.
10. GHEORGHE GRIGOR, student, asasinat de comuniști la Cernăuți în August 1936.

MORȚI IN CREDINȚA LEGIONARĂ:

11. Melicescu Constantin, student București.
12. Bergheian Nicolae din Sibiu.
13. Gheorghe Crăciunescu din Putna.
14. Diaconu Nicolae din Putna.
15. Doroiu Sandu din Putna.
16. Ion Ignătescu, student din Dolj
17. Mardare Constantin, croitor Tanacu, Vaslui.
18. Geicu Constantin, frate de cruce, din Craiova.
19. Popescu Constantin, abs. la Litere din Broșteni, Argeș.
20. Rău Nicolae din Sibiu
21. Vlad Vasile, meseriaș din Sibiu.
22. Ahile Culețu, din Durostor.
23. Nicolae Constantin, din Roșcani, Covurlui.
24. Gheorghe Solomon, din Roșcani, Covurlui.
25. Gheorghe Pârvulescu din Craiova.
26. Dima Gheorghe, elev clasa 6-a din Galați.
27. Vasiliu Constantin, din Senatul Legiunii Adjud.
28. Dumitrescu Gheorghe, student, Dâmbovița.
29. Nițache Ion, student, Dâmbovița.
30. Nicolae Pralea, Galați.
31. Nicolae Răvescu, din Domnești, Muscel.
32. Nicolae Brodier, avocat din București.
33. Tudose Popescu.
34. General Tarnovschi I. din Senatul Legiunii Iași.
35. „ Macridescu din Senatul Legiunii Focșani.
36. Mateescu Aurel, director de bancă, București.
37. Constantin Eremia, meseriaș, Câmpulung Muscel.
38. Dimitrie Micescu, avocat din București.
39. Christache Moise, student din Buzău.
40. Olimpia Zeana, studentă.
41. Elvira Gârneață, doctor din Iași.
42. Gheorghe Popescu, cismar din Galați.
43. Lateș Pantelimon, student.
44. Dumitru Bulacu, profesor din Argeș.
45. Cristea Pavel, student.
46. Eleonora Predescu, funcționară din Giurgiu.
47. Dumitru Străchinaru, președintele Centrului Stud., Cernăuți.
48. Victor V. Slăvescu, inginer, Sibiu.

La ședințele de cuib, se va face apelul primilor zece legionari morți.
Acest apel se poate complecta cu acela al legionarilor morți, din județul respectiv.
Toți legionarii morți se vor pomeni la parastasele legionare.

In afară de ziarul *Libertatea* de la Orăștie, textul celor două articole, ”PREZENT!“ și ”E drumul cel bun“ a mai apărut în următoarele Publicații:

In Română: *Testamentul* lui Ion Moța, *Tributul de sânge al Gărzii de Fier din România în lupta contra bolșevismului în Spania*, Colecția Europa, München ^{8}2003, pp. 30-38.

In Italiană: *Testamento* di Ion Motza. *Il tributo di sangue della Guardia di Ferro di Romania nella lotta contro il bolscevismo in Ispagna*, Edizioni all'insegna del Veltro, Parma ^{3}1984, pp. 40-46.

In Spaniolă: *Testamento* de Ion Moța. *El tributo de sangre de la Guardia di Hierro de Rumanía en la lucha contra el bolchevismo en España*, Colecția Europa, München ^{6}1990, pp. 39-46.

In Germană: *Das Testament* Ion Motzas. *Das Blutopfer der Eisernen Garde an der nationalspanischen Front*, Colecția Europa, München ^{2}1994, pp. 39-45 (Nota Editorului).

A N E X E

Adăugăm la ediția de față o reproducere în facsimil a 7 scrisori autografe ale Căpitanului: una din anul 1924, scrisă din închisoarea Văcărești, a doua din 1928, scrisă tot dintr'o închisoare, din Galata, în care Căpitanul se adresează unei Românce din Statele Unite, și a treia din 1936, este adresată Prințului Mihail Sturdza. Ultimele patru scrisori din anii 1937/38 sunt adresate cuibului ”DACIA“ de la Roma. Deasemeni publicăm textul acestor scrisori în limba română, italiană și spaniolă.

Corneliu Zelea Codreanu
Intemeietorul şi CĂPITANUL *în veci al Legiunii*

Văcărești 4 Martie 924.

Iubiți Camarazi,

Primind astăzi scrisoarea voastră prin care ne anunțați trimiterea a 600 lei ne grăbim a vă răspunde.

Aflați că gândul nostru și toate nădejdile noastre către voi sunt îndreptate. Către generația nouă.

Voi trebuie să vă pătrundeți adânc că Dumnezeul părinților noștri v'a dăruit o mare, o sfântă menire pe lume: Să biruiți dușmanii și să faceți ca în țara aceasta să rămâie stăpâni, muncitorii de veacuri ai brazdelor noastre scumpe.

Aceasta este partea voastră în viață. În vederea acestei lupte, pregătiți-vă mintea, purificați-vă sufletele, oțeliți-vă pumnul.

Până când vom mai avea în piepturi viață și până când brațul nostru va mai purta o spadă de oțel, Noi vom fi mereu alături de voi.

Trăiască România noastră!

Ion I. Moța.

Corneliu Georgescu. Mironovici R. Corneliu Zelea Codreanu.

Ilie Gârneață.

Teodosie Popescu

Galata 21.4.928

Prea stimată Doamnă,

Sunt mai bine de 10 zile de când am primit scrisoarea şi banii 8500 lei.

Imprejurări neprevăzute mi-au pus în imposibilitate de a Vă răspunde imediat.

Am sărbătorit Sf. Sărbători în închisoare de unde Vă scriu şi acum, pentrucă în lupta voastră contra răului am înţeles să fim necruţători, aşa încât am întâlnit pe-un hoţ şi l-am bătut.

De-ar fi făcut un altul faptul acesta ar fi fost liber de mult, dar pentrucă l-am făcut eu şi pentrucă cel lovit era un hoţ, încă trebue să stau.

De altfel pentru moralul nostru nu are nici o importanţă, pentrucă suntem hotărâţi a suferi toate prigoanele şi a merge până la sacrificiul complect al nostru. O biruinţă trebue să vină cândva. De n'om gusta-o noi, vor gusta-o copiii noştri. De aceia vom merge înainte.

Suntem înconjurați numai de dușmani.
De aceia avem o mare mulțumire atunci
când Românii ne scriu și ne urmăresc cu gândul
pe drumul nostru.
O mare bucurie ne-a făcut scrisoarea D-v.
pe care am și publicat-o în revistă și deasemeni
ne-au fost de mare ajutor banii, căci au
sosit la noi în vreme de secetă, când
aproape nu mai aveam cu ce plăti revista.
De aceia noi toți legionarii Vă mulțumim
D-v. și stimatului D-v. Soț, D-l [illegible] și Vă
anunțăm că într'un pachet V'om trimes ceva
cărticele în dar de pe la noi. În el veți căuta
cu atenție și veți găsi: insigna legionarului,
un săcușor mic de atârnat la gât, cu țărână adunată
de pe toate câmpurile de bătaie ale pământului românesc
începând cu Sarmi-segetuza, unde a pierit Decebal
cu Ștefan, cu Horia, Mihai, Tudor, Mircea și terminând
cu Turtucaia, Oituz și Mărășești. Țărâna aceasta
este sfințită cu sângele strămoșilor noștri. Ea se
dă cu mare atenție și numai acelor cari dau dova-
dă de multă dragoste, devotament și muncă.
La noi în țară sunt numai 45 de Români cari îl au.
De aceia purtați-l cu toată sfințenia amândoi, cu
soțul D-v., până când Vă vom mai trimite unul.
Și revista No 8, care de asemeni o veți găsi în pachet,
în primul articol veți găsi explicații pe larg asupra
țărânei. Terminând, Vă salut în numele
Pământului românesc
Corneliu Zelea-Codreanu

15 oct. 936

Stimate Domnule Sturdza,

Vă mulțumesc pentru bunele și frumoasele cuvinte ce-mi adresați cu ocazia apariției umilei mele lucrări: „Pentru legionari".

Fiți siguri, că stăm cu o hotărâre invincibilă, înfiptă în carnea noastră, în fața oricăror primejdii și că neamul nostru va triumfa împotriva morții și a uneltirilor. Va triumfa și va pedepsi răzbunând nedreptățile și mișeliile.

În vederea acestei biruinți, tot cel ce poate, bătrân sau tânăr, să-și facă datoria cât poate, cum poate și unde poate.

Primiți salutările mele respectuoase.

Corneliu Z. Codreanu

Pentru cuibul „Dacia" dela Roma
prin șeful cuibului
leg. Leon Zopa.

Dragii mei,

Voiesc să vă încredințez spre rezolvare două chestiuni:

I. Tipărirea testamentului lui Moța, pe care vi-l alătur tradus în limba italiană. Rămâne ca D-v să traduceți numai prefața.

= La această prefață se poate adăuga o alta a D-lui General Sarri sau a D-lui Coselschi sau a amândurora, căci amândoi l-au cunoscut pe Moța atât în România cât și la congresul dela Montreux și i-au apreciat valoarea intelectuală și caracterul.

Să se mai bată la mașină și să li se dea și lor câte o copie a testamentului pentru a-l citi.

Să se tipărească în zece mii exemplare format mic, poate ceva mai mare ca al nostru.

= se dorit ca pe copertă în titlul sau sub-titlu să fie introdus cuvintele „Garda de Fer" și „Spania"

Explu: Testamentul lui Ion Moța, erou român, din Garda-de-Fier, căzut în Spania la Majadahonda: 13.I.937 pentru Hristos.

= cheltuelile de tipar le suportăm noi, centrul legionar. Cărticica dorim să apară frumos. Nu luxos dar frumos. Ne veți comunica prețul și-l vom trimite prin legație.

Tipăritura să se facă repede. Împrăștierea ei se va face sub supravegherea cuibului:

a) în cercurile politice fasciste
b) în cercurile catolice, creștine
c) în presa fascistă și creștină
d) în tineret universitar, liceie

} se vor da după un plan bine stabilit, gratis circa 4000 ex.

Restul de 6000 se vor pune în vânzare cu un preț potrivit. Nici prea eftin, nici prea scump.

Mă veți ține în curent prin scrisori de modul în care se desfășoară executar însărcinării Dv.

× × ×

II. chestiune. Vă trimit cartea mea, „Pentru legionari" tradusă în limba italiană.

Voiesc s'o tipăresc.

Vă rog încercați a găsi un editor care să voiască el a o tipări și împrăștia (vinde), pe contul său.

Noua urmând a ne da „atâta la sută din prețul de vânzare a fiecărei cărți" cât se obișnuiește în Italia să ia un editor dela un autor.

Pentru a găsi mă gândesc
să luați contact cu profesorul
Isopescu și el prin legăturile
pe care le are poate ar
putea găsi pe cineva.
Cu acest editor eu aș trebui
să închein un contract. Veți
studia modalitățile.

În cazul că se găsește cineva
s'o tipărească coperta să fie
ca cea românească. Titlul
scris cu același fel de litere
subliniat cu verde, completat adăugat
poate: Pentru legionarii României.

Cartea poate avea o banderolă
pe care să fie cuvântul „Garda de
Fier" din România. Expl. C. Z. C.
șeful gărzii de Fier din România etc.
Toate acestea le las la aprecierea
Dvs.

cartea n'are nevoie de prefață.
Mi-ar plăcea însă foarte mult dacă această carte ar putea fi prefațată de copilul Ducelui Mussolini, care se află pe fotografie în dreapta tatălui. Nu știu cum îl cheamă, dar după fotografie, am o mare simpatie pentru el. Sondați pe departe dacă s'ar putea. Și comunicați-mi. Vă trimit alăturat fotografia. Dacă nu se poate nu e nimic, mergeți înainte.
E o simplă dorință a mea.
Dacă prefața se poate face e bine ca să citească din carte cel puțin o parte în locurile esențiale.
Mă veți ține în curent. Și pentru această chestiune voiesc viteză.

la toți, vă trimit un
salut de pe câmpul de
luptă din țara voastră,
unde în aceste ceasuri
mii de legionari deschid
drumul biruinței
românești.

Corneliu Z. Codreanu
Nov. 19. 1937.

adresa pe care îmi veți scrie:
Inginer Eugen Ionică
str. Franc-masonă 7
Bucureşti

Profesor Leon Țopa
Roma.

Iubite camarade,

Răspund la scrisoarea din 3.I.

I. Primesc tipărirea la „Europa Giovane".

II. Mai târziu voiu trimite și câteva rânduri pentru revistă.

III Voiu expedia la prima ocazie suma de 800 lire (In această privință și altele similare țin să se știe punctul meu de vedere: nici odată să nu cereți bani, facilități etc dela ei.

Suntem de ajuns, și pe drept cuvânt, tratați de pomanagii,

legionarul trebue să rupă
cu rușinoasa tradiție.

IV. Țin să mai atrag
atențiunea că nu
țin cu orice preț
la prefața cerută.
Căci n'aș vrea să
nasc încurcături
politice care poate s'ar
naște.

De aceea, în cazul când nu
se poate, prefer cartea
fără prefață. Iar dacă
se poate: o prefață scurtă,
ostășească, fascistă.
Nu un studiu.

Cu drag

17.I.938. C. Z. Codreanu.

Leon Popa

Rog urgentați chestiunea tipăririi cărții mele.

Constantin Brâncuși
22. I. 938

30.III.938.

Dragii mei,

I. Lucrați urgent la tipărirea cărții căci este nevoie de ea.
Comunicati în ce stadiu se află lucrul.

II. Aici suntem în desfășurarea celei mai mari bătălii legionare. Nu vin la Roma. Plecarea mea ca și ~~[illegible]~~ auto-dizolvarea <u>partidului</u> nu-i decât prima figură de șah din ~~[illegible]~~ această bătălie

III. Vedeți așa dar să nu se confunde. Am văzut în "Il Naționale" că sunt trecut "fost" (gia și ex) șef al "Gărzii de Fier.
Nu "fost"! Ci <u>sunt</u> și <u>voi fi</u>!

Pe vremuri era:

Garda moare, dar nu se predă.

acum e altfel:

„Garda de fier nici nu moare, nici nu se predă!
Garda de fier învinge!!

Din mijlocul luptei,
-cu drag tuturora.

Corneliu Z. Codreanu.

Corespondența trimisă mie este cenzurată și confiscată.
2 din puținele scrisori care mi le trimiteți le scriți pe adresa aceasta:

Dna Maltezeanu, la
Dl ministru
Artur Văitoianu
str. Oțetari No 2
București.

[illegible] scriți, Stimată doamnă
Rog respectuos, faceți să
parvină scrisoarea aceasta
adresantului.

Văcărești, 4 Martie 1924

Iubți camarazi,

primind astăzi scrisoarea voastră prin care ne anunțați trimiterea a 600 lei ne grăbim a vă răspunde.

Aflați că gândul nostru și toate nădejdile noastre către voi sunt îndreptate. *Către generația nouă.* Voi trebuie să vă pătrundeți adânc că Dumnezeul părinților noștri va dăruit o mare, o sfântă menire pe lume: *Să biruiți dușmanii și să faceți ca în țara aceasta să rămâie stăpâni muncitorii de veacuri ai brazdelor noastre scumpe.* Aceasta este partea voastră în viață. In vederea acestei lupte, pregătiți-vă mintea, purificați-vă sufletele, oțeliți-vă pumnul.

Până când vom mai avea în piepturi viață și până când brațul nostru va mai purta o spadă de oțel, noi vom fi mereu alături de voi.

Trăiască România noastră!

Corneliu Zelea Codreanu

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Văcărești, 4 marzo 1924

Cari camerati,

riceviamo oggi la vostra lettera con cui annunciate l'invio di 600 lei e ci affrettiamo a rispondervi.

Sappiate che il nostro pensiero e tutte le nostre speranze si rivolgono verso di voi. *Verso la nuova generazione.* Voi dovete essere profondamente penetrati del pensiero che il Dio dei nostri antenati vi ha dato una grande e santa missione in questo mondo: *sconfiggere i nemici e far sì che in questo paese rimangano padroni coloro che da secoli lavorano le nostre amate zolle.* Questa è la vostra funzione nella vita. In vista di questa lotta, preparate la mente, purificate l'anima, temprate il pugno.

Finché avremo vita nei nostri petti e finché il nostro braccio potrà portare una spada d'acciaio, noi saremo sempre al vostro fianco.

Viva la nostra Romania!

Corneliu Zelea Codreanu

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Văcărești, 4 de marzo de 1924

Queridos camaradas:

Recibimos hoy vuestra carta, con la cual nos anunciáis el envío de 600 lei y nos apresuramos a responderos.

Debéis saber que nuestro pensamiento y todas nuestras esperanzas van dirigidos hacia vosotros. *Hacia la nueva generación.* Tenéis que estar profundamente penetrados del pensamiento de que el Dios de nuestros antepasados os ha asignado una grande y santa misión en este mundo: *derrotar a los enemigos y conseguir así que en este país sigan siendo amos y señores aquellos que desde siglos trabajan nuestras amadas tierras.* Esta es vuestra función en la vida. Teniendo esta lucha a la vista, preparad la mente, purificad el alma, templad el puño.

En tanto aliente la vida en nuestro pecho y en tanto nuestro brazo pueda portar una espada de acero, estaremos siempre a vuestro lado.

¡Viva nuestra Rumanía!

Corneliu Zelea Codreanu

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Galata, 21 Aprilie 1928

Prea Stimată Doamnă,

sunt mai bine de 10 zile de când am primit scrisoarea și banii 8500 lei.

Imprejurări neprevăzute m'au pus în imposibilitate de a Vă răspunde imediat.

Am sărbătorit Sf. Sărbători în închisoare de unde Vă scriu și acum, pentrucă în lupta noastră contra *Răului* am înțeles să fim necruțători, așa încât am întâlnit pe-un hoț și l-am bătut.

De-ar fi făcut un altul faptul acesta ar fi fost liber de mult, dar pentrucă l-am făcut eu și pentrucă cel lovit era un hoț, încă trebuie să stau.

Dealtfel pentru moralul nostru nu are nici-o importanță, pentrucă suntem hotărîți a suferi toate prigoanele și a merge până la sacrificiul complet al nostru. O biruință trebuie să vină cândva. De n'om gusta-o noi, vor gusta-o copiii noștri. Deaceea vom merge înainte.

Suntem înconjurați numai de dușmani. Deaceea avem o mare mulțumire atunci când Români ne scriu și ne urmăresc cu gândul, pe drumul nostru.

O mare bucurie ne-a făcut scrisoarea Dv. pe care am și publicat-o în revistă și deasemeni ne-au fost de mare ajutor banii, căci au sosit la noi în vreme de secetă, când aproape nu mai aveam cu ce plăti revista.

Deaceea noi toți legionarii Vă mulțumim Dv. și stimatului Dv. soț Dl. ..... și Vă anunțăm că într'un pachet V'am trimes ceva cărticele în dar de pe la noi. In el veți căuta *cu atenție* și veți găsi: insigna legionarului, un săcușor mic de atârnat la gât, cu țărână adunată de pe toate câmpurile de bătaie ale pământului românesc, începând cu Sarmisegetuza, unde a pierit Decebal, cu Ștefan, cu Horia, Mihai, Iancu,

Galata, 21 aprile 1928

Gentilissima Signora,

sono trascorsi più di dieci giorni da quando ho ricevuto la lettera e gli 8500 lei.

Circostanze impreviste mi hanno messo nell'impossibilità di risponderVi subito.

Ho passato le sante Festività in carcere, da dove Vi scrivo adesso, perché nella nostra lotta contro il *Male* abbiamo inteso essere spietati, cosicché ci siamo imbattuti in un bandito e gliele abbiamo date.

Se fosse stato un altro a fare ciò, sarebbe libero da parecchio tempo; ma, siccome sono stato io e siccome quello che è stato colpito era un bandito, devo ancora restare qui.

D'altronde, per il nostro morale ciò non ha nessuna importanza, perché siamo risoluti a soffrire tutte le persecuzioni e ad arrivare fino al nostro totale sacrificio. La vittoria deve giungere, prima o poi. Se non la vedremo noi, la vedranno i nostri figli. Perciò andremo avanti.

Siamo circondati solo da nemici. Perciò abbiamo una grande soddisfazione quando dei Romeni ci scrivono e ci seguono col pensiero sulla nostra strada.

Una grande gioia ci è stata procurata dalla Vostra lettera, che abbiamo anche pubblicata sulla rivista; parimenti ci sono stati di grande aiuto i soldi, perché ci sono arrivati in tempo di carestia, quando quasi non avevamo più soldi per pagare la rivista.

Perciò tutti noi legionari ringraziamo Voi e il Vostro stimato marito, Sig. ..... e Vi comunichiamo di averVi inviato in un pacco alcuni libretti, come dono da parte nostra. Dentro, cercherete *attentamente* e troverete: il distintivo del legionario, un sacchetto da appendere al collo, con della terra raccolta da tutti i campi

Gálata, 21 abril de 1928

Muy estimada Señora:

Han transcurrido más de diez días desde que recibí la carta y los 8.500 lei. A causa de circunstancias imprevistas me ha resultado imposible contestaros de inmediato.

He pasado las santas Fiestas en la cárcel, desde donde le escribo ahora, ya que en nuestra lucha contra el *Mal* nos hemos propuesto ser despiadados, pues nos hemos topado con un bandido y la hemos emprendido con él.

Si hubiese sido otro el que hubiera hecho esto, estaría libre hace mucho tiempo; pero como he sido yo y como el que ha sido atacado era un bandido, debo permanecer aún aquí.

Por otra parte, para nuestra moral esto no tiene ninguna importancia, porque estamos decididos a sufrir todas las persecuciones y a llegar hasta nuestro total sacrificio. La victoria debe llegar tarde o temprano. Si no la vemos nosotros, la verán nuestros hijos. Por eso seguiremos adelante.

Estamos rodeados únicamente de enemigos. Por eso nos produce una gran satisfacción cuando otros Rumanos nos escriben y nos siguen en nuestro camino con el pensamiento.

Nos ha causado un gran alegría su carta, que hemos publicado también en la revista; asimismo nos ha sido de gran ayuda el dinero, pues ha llegado en tiempo de carestía, cuando casi no teníamos ya dinero para pagar la revista.

Por ello, todos nosotros, los legionarios, le damos las gracias a usted y a su estimado marido, el Sr.....y les comunicamos que les hemos enviado algunos libros y folletos, como obsequio por nuestra parte. Busque dentro *atenta-*

Mircea și terminând cu Turtucaia, Oituz și Mărășești. Țărâna aceasta este sfințită cu sângele strămoșilor noștri. Ea se *dă cu mare atenție și numai acelor care dau dovadă de multă dragoste, devotament și muncă.*

La noi în Țară sunt numai 45 de Români care îl au.

Deaceea, purtați-l cu toată sfințenia amândoi, cu soțul Dv., până când Vă vom mai trimite unul.

In revista numărul 8, pe care deasemeni o veți găsi în pachet, în primul articol veți găsi explicații pe larg asupra țărânei.

Terminând, Vă salut în numele Pământului românesc.

Corneliu Zelea Codreanu

15 Octombrie 1936

Stimate Domnule Strudza,

Vă mulțumesc pentru bunele și frumoasele cuvinte ce-mi adresați cu ocazia apariției umilei mele lucrări: *Pentru Legionari.*

Fiți siguri, că stăm cu o hotărîre invincibilă, înfiptă în carnea noastră, în fața oricăror primejdii și că neamul nostru va triumfa împotriva morții și a uneltirilor. Va triumfa și va pedepsi răsbunând nedreptățile și mișeliile.

In vederea acestei biruinți, tot cel ce poate, bătrân sau tânăr, să-și facă datoria cât poate, cum poate și unde poate.

Primiți salutările mele respectuoase.

Corneliu Z. Codreanu

Pentru cuibul "Dacia" de la Roma prin șeful cuibului legionarul *Leon Zopa.*

Dragi mei,

voiesc să vă încredințez spre rezolvare două chestiuni:

I. Tipărirea *Testamentului* lui Moța, pe care vi-l alătur tradus în limba italiană. Rămâne ca Dv. să traduceți numai prefața.

La această prefață se poste adăuga o alta a dlui General Sani sau a dlui Coselschi, sau a amândurora, căci ambii l-au cunoscut pe Moța atât în România cât și la congresul de la Montreux și i-au apreciat valoarea intelectuală și caracterul. Să se mai bată la mașină și să li se dea și lor câte o copie a *Testamentului* pentru a-l citi.

Să se tipărească în zece mii exemplare. Formatul mic, poate ceva mai mare ca al nostru.

De dorit ca pe copertă, în titlu sau subtitlu, să fie introdus cuvintele: "Garda de Fier" și "Spania". Exemplu: *Testamentul* lui Ion Moța, *erou român din Garda de Fier, căzut în Spania la Majadahonda, la 13 Ianuarie 1937 pentru Cristos.*

Cheltuielile de tipar le suportăm noi, Centrul Legionar. Cărticica dorim să *apară frumos.* Nu *luxos,* dar frumos. Ne

di battaglia del suolo romeno, a partire da Sarmisegetuza, dove morì Decebalo, poi Ștefan, Horia, Mihai, Iancu, Mircea, per finire con Turtucaia, Oituz e Mărășești. Questa terra è santificata dal sangue dei nostri antenati. Essa viene *data con grande attenzione e solo a coloro che danno prova di molto amore, devozione e lavoro.*

Nel nostro Paese ci sono soltanto 45 Romeni che ce l'hanno.

Perciò portatelo religiosamente ambedue, Voi e Vostro marito, finché Ve ne manderemo un altro.

Nel numero 8 della rivista, che troverete parimenti nel pacco, nel primo articolo troverete ampie spiegazioni su questa terra.

Per finire, Vi saluto in nome della Terra romena.

Corneliu Zelea Codreanu

15 ottobre 1936

Stimato Signor Sturdza,

Vi ringrazio per le belle e buone parole che mi indirizzate in occasione della pubblicazione del mio umile lavoro *Pentru Legionari.*

Siate certi che restiamo con decisione invincibile, piantata nella nostra carne, davanti a qualunque pericolo e che la nostra nazione trionferà sulla morte e sui complotti. Trionferà e punirà con la vendetta le ingiustizie e le viltà.

In vista di questa vittoria, chiunque lo può, vecchio o giovane, faccia il proprio dovere: per quento può, come può e dove può.

Ricevete i miei rispettosi saluti.

Corneliu Z. Codreanu

Per il cuib "Dacia" di Roma, tramite il capo di cuib legionario *Leon Zopa.*

Miei cari,

voglio affidarvi la soluzione di due questioni:

I. La stampa del *Testamento* di Motza, di cui allego la traduzione in lingua italiana. Resta che voi traduciate soltanto la prefazione.

A questa prefazione se ne può aggiungere un'altra del Generale Sani o del signor Coselschi, o di entrambi, perché entrambi hanno conosciuto Motza, sia in Romania sia al congresso di Montreux e ne hanno apprezzato il valore intellettuale e il carattere. La si batta a macchina e si dia anche a ciascuno di loro una copia del *Testamento* perché lo leggano.

La si stampi in diecimila esemplari. Formato piccolo, forse un po' più grande del nostro.

Vorrei che in copertina, nel titolo o nel sottotitolo, venissero inserite le parole "Guardia di Ferro" e "Spagna". Per esem-

mente y encontrará: el distintivo del legionario, una bolsita para colgar del cuello con tierra recogida de todos los campos de batalla del suelo rumano, desde Sarmisegetuza, donde murió Decébalo, y después Ștefan, Horia, Mihai, Iancu, Mircea, para terminar con Turtucaia, Oituz y Mărășești. Esta tierra está santificada por la sangre de nuestros antepasados. Es *entregada con gran atención y sólo a aquellos que dan prueba de mucho amor, devoción y trabajo.*

En nuestro País hay solamente 45 Rumanos que la poseen.

Por ello, llévenlo ambos religiosamente, usted y su marido, hasta que les mandemos otro.

En el número 8 de la revista, que encontrará también en el paquete, y en el primer artículo encontrará amplias explicaciones sobre esta tierra.

Para terminar, le saludo en nombre de la Tierra rumana.

Corneliu Zelea Codreanu

15 octubre de 1936

Estimado Señor Sturdza:

Le agradezco las buenas y bellas palabras que me dirige con ocasión de la publicación de mi modesto trabajo *Pentru Legionari.*

Puede estar seguro de que seguimos con decisión invencible, clavada en nuestra carne, ante cualquier peligro y que nuestra nación triunfará sobre la muerte y sobre las conspiraciones. Triunfará y castigará con la venganza las injusticias y las vilezas.

Teniendo a la vista esta victoria, quienquiera que pueda, anciano o joven, cumpla con su deber: en cuanto pueda, como pueda y donde pueda.

Reciba mis respetuosos saludos.

Corneliu Z. Codreanu

Para el cuib „Dacia" de Roma, a través del jefe de cuib legionario *Leon Zopa.*

Queridos míos:

Quiero confiaros la solución de dos cuestiones:

I. La publicación del *Testamento* de Motza, cuya traducción en lengua italiana adjunto. Solamente queda que traduzcáis el prólogo.

A este prólogo se puede añadir otro del General Sani o del señor Coselschi, o de ambos, ya que ambos conocieron a Motza, ya sea en Rumanía o en el congreso de Montreux y apreciaron su carácter y su valor intelectual. Escribidlo a máquina y dad a cada uno de ellos una copia del *Testamento* para que la lean.

Imprimid diez mil ejemplares. Formato pequeño, quizá un poco más grande que el nuestro.

veţi comunica preţul şi-l vom trimite prin legaţie.

Tipăritura să se facă *repede*. Imprăştierea ei se va face sub supravegherea cuibului:

a) In cercurile politice fasciste.
b) In cercurile catolice, creştine.
c) In presa fascistă şi creştină.
d) In tineret universitar, licee.

Se vor da, după un plan bine stabilit, **gratuit** circa 4000 exemplare. Restul de 6000 se vor pune în vânzare cu un preţ *potrivit*. Nici *prea* eftin, nici *prea scump*.

Mă veţi ţine în curent prin scrisori de modul în care se desfăşoară excutarea însărcinării Dv.

II. chestiune. Vă trimit cartea mea, *Pentru Legionari* tradusă în limba italiană.

Voiesc s'o tipăresc.

Vă rog încercaţi a găsi un editor care să voiască el a *o* **tipări** şi **împrăştia** (vinde), pe contul său.

Nouă urmând a ne da "atâta la sută din preţul de vânzare a fiecărei cărţi" cât se obişnuieşte în Italia să ia un autor de la un editor.

Pentru a găsi, mă gândesc să luaţi contact cu profesorul Isopescu şi el prin legăturile pe care le are poate ar putea găsi pe cineva.

Cu acest editor eu aş trebui să încheiu un contract. Veţi studia modalităţile.

In cazul că se găseşte cineva s'o tipărească, coperta să fie ca cea românească. Titlul scris cu acelaşi fel de litere subliniat cu verde, completat, adăugat poate: **Pentru Legionarii României.**

Cartea poate avea o banderolă pe care să fie cuvântul "Garda de Fier" din România. Expl. *Corneliu Zelea Codreanu, şeful Gărzii de Fier din România* etc. Toate acestea le las la aprecierea Dv.

Cartea n'are nevoie de prefaţă.

Mi-ar plăcea însă foarte mult dacă această carte ar putea fi prefaţată de copilul Ducelui Mussolini, care se află pe fotografie în dreapta tatălui. Nu ştiu cum îl chiamă, dar după fotografie, am o mare simpatie pentru el*. Sondaţi pe departe dacă s'ar putea. Şi comunicaţi-mi. Vă trimit alăturat fotografia. Dacă nu se poate nu e nimic, mergeţi înainte. E o simplă dorinţă a mea.

Dacă prefaţa se poate face e bine ca să citească din carte cel puţin o parte în locurile esenţiale.

Mă veţi ţine în curent. Şi pentru această chestiune voiesc viteză.

La toţi, vă trimit un salut de pe câmpul de luptă din Ţara voastră, unde în aceste ceasuri mii de legionari deschid drumul biruinţii româneşti.

Corneliu Z. Codreanu
19 Noembrie 1937

[P. S.] Adresa pe care îmi veţi scrie: Inginer Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, București

* E vorba de Bruno Mussolini (Nota editorului).

pio: *Testamento* di Ion Motza, *eroe romeno della Guardia di Ferro, caduto in Spagna a Majadahonda, il 13 gennaio 1937 per Cristo.*

Le spese tipografiche le sosteniamo noi del Centro Legionario. Desideriamo che il libretto *risulti bello.* Non *lussuoso,* ma bello. Ci comunicherete il costo e lo manderemo tramite una rappresentanza.

La stampa deve avvenire *rapidamente.* La diffusione avverrà sotto la vigilanza del cuib:

a) Nei circoli politici fascisti.
b) Nei circoli cattolici, cristiani.
c) Nella stampa fascista e cristiana.
d) Tra la gioventù universitaria e liceale.

Secondo un piano bene stabilito, verranno dati **gratuitamente** circa 4000 esemplari. I rimanenti 6000 saranno messi in vendita a un prezzo *adeguato.* Né *troppo* a buon mercato, né *troppo cari.*

Mi terrete al corrente tramite lettera circa il modo in cui si sviluppa l'esecuzione del vostro compito.

II. Seconda questione. Vi mando il mio libro, *Pentru Legionari,* tradotto in lingua italiana.

Voglio stamparlo.

Vi prego di cercare un editore che voglia **stamparlo** e **diffonderlo** (venderlo) lui, per conto suo.

A noi sarà dato "un tanto per cento sul prezzo di vendita di ogni libro", come si usa in Italia che un autore riceva da un editore.

Per trovarlo, penso che dobbiate prender contatto col professor Isopescu; lui, con le sue relazioni, forse potrebbe trovare qualcuno.

Con questo editore io dovrei concludere un contratto. Studierete le modalità.

Nel caso in cui si trovasse qualcuno che lo stampi, la copertina dovrà essere come quella romena. Il titolo, scritto con lo stesso tipi di caratteri e sottolineato in verde, completato, forse, con un'aggiunta: **Pentru Legionarii României.**

Il libro può avere una fascetta con la scritta "Guardia di Ferro" della Romania. Autore: *Corneliu Zelea Codreanu, capo della Guardia di Ferro romena* ecc. Tutto ciò lo lascio al vostro giudizio.

Il libro non ha bisogno di prefazione.

Però mi piacerebbe moltissimo se questo libro potesse avere una prefazione scritta dal figlio del Duce Mussolini, che nella fotografia si trova alla destra di suo padre. Non so come si chiama, ma dalla fotografia ho una grande simpatia per lui*. Sondate di lontano se è possibile. E comunicatemelo. Vi mando, allegata, la fotografia. Se non si può, non fa niente, andate avanti. E' un mio semplice desiderio.

Se la prefazione può essere fatta, è bene che egli legga una parte del libro, nei passi essenziali.

Querría que en la portada, en el título o el subtítulo, se incluyeran las palabras „Guardia de Hierro" y „España". Por ejemplo: *Testamento* de Ion Motza, *héroe rumano de la Guardia de Hierro, caído en España, en Majadahonda, el 13 de enero de 1937, por Cristo.*

Los gastos tipográficos los financiaremos nosotros, del Centro Legionario. Deseamos que el libro *resulte bello.* No *lujoso,* pero sí bello. Comunicadnos el costo y os lo enviaremos por medio de un representante.

Debe ser publicado *rápidamente.* La difusión será efectuada bajo la vigilancia del cuib:

a) En los círculos políticos fascistas.
b) En los círculos católicos, cristianos.
c) En la prensa fascista y cristiana.
d) Entre la juventud universitaria y estudiantil.

Siguiendo un plan bien elaborado, se entregarán **gratuitamente** cerca de 4.000 ejemplares. Los restantes 6.000 serán puestos a la venta a un precio *adecuado.* Ni *demasiado baratos,* ni *demasiado caros.*

Tenedme al corriente por carta sobre el modo en que se desarrolla la ejecución de vuestro cometido.

II. Cuestión. Os mando mi libro, *Pentru Legionari,* traducido al italiano.

Quiero publicarlo.

Os ruego busquéis un editor que quiera **publicarlo** y **difundirlo** (venderlo) él mismo, por cuenta suya.

Se nos dará „un tanto por ciento sobre el precio de venta de cada libro", tal y como es costumbre en Italia que un autor reciba de un editor.

Para encontrarlo, pienso que debéis tomar contacto con el profesor Isopescu; él, con sus relaciones, quizá podría encontrar alguno.

Con este editor yo deberia firmar un contrato. Estudiad las modalidades.

En el caso de encontrar alguno que lo publique, la portada deberá ser como la rumana. El título, escrito con el mismo tipo de caracteres y subrayado en verde, completado, tal vez, con un añadido: **Pentru Legionarii României.**

El libro puede llevar una faja sobre la que esté escrito „Guardia de Hierro" de Rumania. Autor: *Corneliu Zelea Codreanu, jefe de la Guardia de Hierro rumana,* etc. Lo dejo todo a vuestro juicio.

El libro no necesita prólogo.

Sin embargo, me gustaría muchísimo que este libro pudiera tener un prólogo escrito por el hijo del Duce Mussolini, que en la fotografia se encuentra a la derecha de su padre. No sé cómo se llama, pero por la fotografia siento una gran simpatía hacia él*. Tantead desde lejos si es posible. Y comunicádmelo. Os envío, adjunta, la fotografia. Si no se puede, no importa, seguid adelante. Se trata simplemente de un deseo mío.

Profesor *Leon Zopa**, Roma.

Iubite camarade,

răspund la scrisoarea din 3 Ianuarie.

I. Primesc tipărirea la "Europa Giovane".

II. Mai târziu voiu trimite şi câteva rânduri pentru revistă.

III. Voiu expedia la prima ocazie suma de 800 Lire. (In această privinţă şi altele similare ţin să se ştie punctul meu de vedere: nici-odată să nu cereţi bani, facilităţi etc. de la ei. Suntem deajuns, şi pe drept cuvânt, trataţi de pomanagii. Legionarul trebuie să rupă cu ruşinoasa tradiţie).

IV. Ţin să mai atrag atenţiunea că nu ţin cu orice preţ la prefaţa cerută. Căci n'aş voi să nasc încurcături politice care poate s'ar naşte.

Deaceea, în cazul când nu se poate, prefer cartea *fără prefaţă*. Iar dacă se poate: o prefaţă scurtă, ostăşească, fascistă. Nu un studiu.

Cu drag

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Rog urgentaţi chestiunea tipăririi cărţii mele.

22. 1. 1938 Corneliu Z. Codreanu

30 Martie 1938

Dragii mei,

I. Lucraţi urgent la tipărirea cărţii căci este nevoie de ea.
Comunicaţi în ce stadiu se află lucrul.

II. Aici suntem în desfăşurarea celei mai mari bătălii legionare. Nu vin la Roma. Plecarea mea ca şi auto-disolvarea *"Partidului"* nu-i decât prima figură de şah din această bătălie.

III. Vedeţi, aşadar să nu se confunde. Am văzut în *Il Nazionale* că sunt trecut "fost" (già şi ex) şef al Gărzii de Fier.
Nu "fost". Ci **sunt şi voiu fi!**
Pe vremuri era:
"Garda moare, dar nu se predă."
Acum e altfel:
"Garda de Fier nici nu moare, nici nu se predă! Garda de Fier învinge."

Din mijlocul luptei, cu drag tuturora.

Corneliu Z. Codreanu

[P. S.] Corespondenţa trimisă mie este cenzurată şi confiscată.

Două din primele scrisori care mi le trimiteţi le scrişi pe adresa aceasta: D-na Maltezeanu, la D-l Ministru *Artur Văitoianu*, Str. Oţetari Nr. 2. București.

(Inăuntru scrişi: Stimată Doamnă, Rog respectuos faceţi să parvină această scrisoare adresantului).

* Leon Zopa era asistent al prof. Traian Brăileanu la Universitatea din Cernăuţi (N. E.).

Mi terrete al corrente. E per questa cosa desidero rapidità.

A tutti, mando un saluto dal campo di battaglia del vostro Paese, dove in queste ore migliaia di legionari aprono la via alla vittoria romena.

Corneliu Z. Codreanu
19 novembre 1937

[P. S.] Indirizzo al quale mi scriverete: Ingegner Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, Bucurest

* Si tratta di Bruno Mussolini (N. d. E.).

Professor *Leon Zopa*, Roma.

Caro camerata,

rispondo alla lettera del 3 gennaio.

I. D'accordo per la stampa presso "Europa Giovane".

II. Più avanti manderò anche qualche riga per la rivista.

III. Alla prima occasione invierò la somma di 800 lire. (A questo proposito e a proposito di circostanze analoghe, ci tengo che si sappia il mio punto di vista: non chiedete mai denaro, agevolazioni ecc. da loro. Siamo già abbastanza trattati, e a buon diritto, da accattoni. Il legionario deve farla finita con questa vergognosa tradizione).

IV. Mi preme anche di attrarre la vostra attenzione sul fatto che non ci tengo ad ogni costo alla prefazione richiesta. Perché non vorrei che nascessero degli imbrogli politici, che forse potrebbero nascere.

Perciò, nel caso in cui non si potesse, preferisco un libro *senza prefazione.* Se invece si può: una prefazione breve, militaresca, fascista. Non uno studio.

Con affetto

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Vi prego, accelerate la questione della stampa del mio libro.

22. 1. 1938 Corneliu Z. Codreanu

30 marzo 1938

Miei cari,

I. Lavorate con sollecitudine alla stampa del libro, perché ce n'è bisogno.
Comunicate a quale stadio si trova il lavoro.

II. Qui è in corso la più grande battaglia legionaria. Non vengo a Roma. La mia partenza, così come l'autoscioglimento del *"Partito"*, è soltanto la prima mossa di questa battaglia.

III. State attenti che non avvengano confusioni. Ho visto ne *Il Nazionale* che sono diventato "fu" (*già* ed *ex***) capo della Guardia di Ferro.

Si se pudiera hacer el prólogo, sería bueno que él leyera una parte del libro, en sus partes esenciales.

Tenedme al corriente. Y en este punto deseo rapidez.

Envío para todos un saludo desde el campo de batalla de vuestro País, donde en estos momentos miles de legionarios abren el camino a la victoria rumana.

Corneliu Z. Codreanu
19 noviembre de 1937

[P. S.] Dirección a la que debéis escribirme: Ing. Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, Bucarest

* Se trata de Bruno Mussolini (N. d. E.).

Profesor *Leon Zopa,* Roma.

Querido camarada:

Respondo a su carta del 3 de enero.

I. De acuerdo para la publicación en „Europa Giovane" *[Europa Joven].*

II. Más adelante mandaré algunas líneas para la revista.

III. En la primera ocasión enviaré la suma de 800 liras. (A este respecto y para circunstancias análogas, me interesa que se conozca mi punto de vista: no pidáis nunca dinero, ayudas económicas, etc. Se nos ha tachado ya bastante, y con razón, de pedigüeños. El legionario debe poner fin a esta vergonzosa tradición).

IV. He de llamar también vuestra atención sobre el hecho de que no busco a toda costa la perfección pedida, ya que no deseo que surjan complicaciones políticas, que quizá podrían surgir.

Por ello, en caso de que no fuese posible, prefiero un libro *sin prólogo.* Si, por el contrario, se puede: un prólogo breve, de estilo militar, fascista. No un estudio.

Con afecto

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Le ruego acelere la cuestión de la publicación de mi libro.

22. 1. 1938 Corneliu Zelea Codreanu

30 marzo de 1938

Queridos míos:

I. Trabajad con diligencia en la publicación del libro porque es necesario.
Comunicadme en qué fase se encuentra el trabajo.

II. Aquí está en curso la más grande batalla legionaria. No voy a Roma. Mi partida, así como la autodisolución del *„Partido"*, es sólo el primer movimiento de esta batalla.

Non "fu". Bensì **sono e sarò!**
Una volta era:
"La Guardia muore, ma non si arrende."
Adesso è diverso:
"La Guardia di Ferro non muore né si arrende! La Guardia di Ferro vince."

Dal cuore della battaglia, con affetto a tutti.

CORNELIU Z. CODREANU

[P. S.] La corrispondenza inviata a me è censurata e sequestrata.

Due delle prime lettere che mi inviate, scrivetele a questo indirizzo: D-na Maltezeanu, presso Sig. Ministro *Artur Văitoianu,* Str. Oţetari Nr. 2. Bucarest.

(Dentro scrivete: Gentile Signora, La preghiamo rispettosamente di far pervenire questa lettera al destinatario).

** *Già* ed *ex* in italiano nel testo (N. d. E.).

(Traduzione dal romeno di Claudio Mutti)

III. Estad atentos para que no surjan confusiones. He visto en *Il Nazionale* que he sido, „fu" *(già y ex**),* jefe de la Guardia de Hierro.
No „fue". **¡Sino soy y seré!**
Antes era:
„La Guardia de Hierro muere, pero no se rinde."
Ahora es diferente:
„¡La Guardia de Hierro no muere ni se rinde! La Guardia de Hierro vence."

Desde el corazón de la batalla, con afecto para todos.

CORNELIU Z. CODREANU

[P. S.] La correspondencia enviada me es censurada y secuestrada.

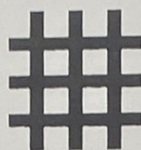
Dos de las primeras cartas que me enviásteis, dirigidlas a esta dirección: D-na Maltezeanu, en casa del Sr. Ministro *Artur Văitoianu,* Str. Oţetari Nr. 2. Bucarest.

(En el interior escribid: Estimada Señora: Le rogamos respetuosamente haga llegar esta carta al destinatario).

** *Già* y *ex* en italiano en el texto (N. d. E.).

(Traducción del italiano: Antonio Medrano)

CANTECUL EROILOR MOȚA - MARIN

Versuri: Radu Gyr

Muzica: Ion Mânzatu

Sunt ruguri şi flăcări. E Spania 'n scrum.
Gloanţele cad în altar.
In negrele şanţuri cu sânge şi fum,
Plouă cu schije şi jar.

Dar sub obuze,
Gloanţe şi spuze,
Par legionarii nişte munţi...
Rănită 'n zare,
Crucea le-apare
Şi Ceru-i mângâie pe frunţi.

Noaptea 'n tranşeu legionarii,
In ploaie îşi fac rugăciunea...
Mintea lor trece fruntarii
Şi 'n gând li s'aprinde Legiunea,
Şi văd Căpitanul şi Ţara
Cu sfântu-i destin Legionar.

Obuzele tună, împroaşcă oţel...
Tancuri pornesc ca din iad.
Şi Moţa e'n frunte, Marin lângă el
Roşii, granatele cad...

Printre reţele,
Mine, şrapnele,
Schijele plouă fier de sus.
Loviţi în frunte,
Cu braţe frânte,
Cad legionarii lui Isus.

Moţa în şanţ plin de sânge,
Şopteşte murind rugăciunea:
— „Moartea la pieptu-i ne strânge
Să crească mai mândră Legiunea.
Să faci, Căpitane, o Ţară
Ca soarele sfânt de pe cer!"

Dar jertfele sfinte ard pururi în noi.
Jertfele ne-au mântuit,
Şi cresc din morminte martirii eroi,
Neamul se'nalţă sfinţit.

Legiunea 'ntreagă,
Jurând se leagă,
Ca să urmeze jertfa lor.
Din legăminte
Şi din morminte
Va creşte-un neam biruitor.

Scumpii eroi ne veghează
Şi duc spre lumină Legiunea.
Toţi vrem o moarte vitează,
Ca ei ne şoptim rugăciunea:
„Să faci, Căpitane, o Ţară
Ca soarele sfânt de pe cer!..."

Azi sfintele oase le-am pus temelii
Vajnice, Neamului Dac,
Şi ele înfruntă de-acum veşnicii,
Stânci tencuite cu veac...

Dar de-or să vie
Vremi de urgie
Pentru destinul legionar,
Din oseminte
Şi din morminte
Cei doi Eroi vor creşte iar!

Moţa, Arhanghel şi munte,
Marin ca o flacăre mare.
Cu Căpitanul în frunte
Ne-or duce în viscol de soare:
„Să faci, Căpitane, o Ţară
Ca soarele sfânt pe cer!"

Monumentul de la Majadahonda, inaugurat la 13 Septembrie 1970 în memoria eroilor legionari Ion Moţa şi Vasile Marin, căzuţi pe frontul spaniol, la 13 Ianuarie 1937, pentru apărarea Creştinătăţii şi pentru mântuirea Neamului Românesc. Sanctuar şi loc de pelerinaj pentru legionarii Gărzii de Fier şi pentru toţi naţionaliştii din lume.